

I EN AV många hyllad liten skrift (*On Bullshit*, Princeton University Press, 2005), som lär ha blivit obligatorisk läsning för filosofi-studenterna vid Oxforduniversitetet, försöker Harry Frankfurt utforska struntpratets eller skitsnacketets natur. Den flodvåg av struntprat som vi varje dag översvämmas med, och ofta bidrar till, har inte, enligt Frankfurt, fått den teoretiska uppmärksamhet som den förtjänar. Vad är struntprat? Hur skiljer sig struntpratet från exempelvis lögnen? Vilken funktion fyller det? Det är några exempel på de frågor Frankfurt vill besvara och som även en tidskriftsredaktör ibland har anledning att ställa sig.

Frankfurts bok, som är recenserad i detta nummer av Göran Duus-Otterström, är ett lovvärt uttryck för ambitionen att använda filosofins verktyg för att bidra till en mer allmän diskussion. Det samma kan sägas om Anders Hanssons och Siv Stolpe-Kaustinens artiklar. Hansson tar sig an begreppet »tolerans» (i artikeln »Några problem med toleransbegreppet»), medan Stolpe-Kaustinen diskuterar jämställdhet mellan könen. Stolpe-Kaustinen undersöker hur strävan efter jämställdhet kan motiveras utifrån John Rawls rättviseteori. Hansson utforskar vad tolerans närmare bestämt innebär, vilket är en fråga som kräver svar om vi vill föra en seriös debatt om när och under vilka omständigheter det är adekvat att vara tolerant. Enligt en av de uppfattningar han behandlar är tolerans en fråga om att inte ingripa mot något man tycker är moraliskt felaktigt. Och så uppfattad är tolerans knappast något som alltid bör tillämpas.

Göran Duus-Otterström har också gjort ett annat bidrag till detta nummer, genom artikeln »Scheffler om förtjänst i distributiv och retributiv rättvisa». Distributiv rättvisa är en fråga om hur nytigheter av olika slag, som exempelvis inkomst, skall fördelas. Retributiv rättvisa däremot handlar om brott och straff, som exempelvis om vilket straff ett brott bör ha, om det skall stå i proportion till

brottets karaktär. En del menar att det finns intressanta kopplingar mellan dessa typer av rättvisa. Exempelvis är begreppet »förtjänst» centralt såväl i diskussioner om distributiv rättsom i diskussioner om retributiv rättvisa». Vilket straff som skall utmätas är en fråga om vad brottslingen förtjänar, enligt en uppfattning, och detsamma gäller vilken inkomst man har rätt att förvänta sig. En filosof som kritiserat denna tankegång (att förtjänst har en central roll i distributiv rättvisa) är Samuel Scheffler, och Schefflers argumentation är föremålet för Duus-Otterströms artikel.

Redaktionen